

Sag T-72/04

Sonja Hosman-Chevalier mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd — løn — udlandstillæg — artikel 4, stk. 1, litra a),
i vedtægtens bilag VII — begrebet
»tjeneste for en anden stat««

Rettens dom (Første Afdeling) af 13. september 2005 II - 3268

Sammendrag af dom

1. *Tjenestemænd — løn — udlandstillæg — betingelser for ydelse — tjeneste for en anden stat eller en international organisation — begrebet »tjeneste for en anden stat« — person, der forretter tjeneste ved en medlemsstats faste repræsentation ved Den Europæiske Union — omfattet*

[Tjenestemandsvedtægten, bilag VII, art. 4, stk. 1, litra a)]

2. *Fællesskabsret — fortolkning — principper — selvstændig fortolkning — grænser — henvisning i visse tilfælde til medlemsstaternes ret*

1. Den undtagelse, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra a), andet afsnit, i vedtægtens bilag VII for tjenestemænd, der har gjort tjeneste for en anden stat eller en international organisation i den fem-årsperiode, der udløber seks måneder før deres tiltrædelse i tjenesten, er fastsat for at tage hensyn til, at disse tjenestemænd under de nævnte omstændigheder ikke kan anses for at have et egentligt tilhørsforhold til tjenestelandet, på grund af deres midlertidige tilknytning hertil.

repræsentation, til, at vedkommende klart omfattes af undtagelsen i artikel 4, stk. 1, litra a), i vedtægtens bilag VII, uanset hvilke særlige og specifikke arbejdsopgaver den pågældende udøver inden for dette organ.

(jf. præmis 28, 29 og 42)

Begrebet stat i denne bestemmelse omfatter alene staten som juridisk person og folkeretssubjekt samt dens regeringsorganer. Det er tilstrækkeligt, at en person udøver sin beskæftigelse for et organ, som henhører under staten i ovennævnte betydning, såsom en fast

2. Det fremgår af kravet om en ensartet anvendelse af fællesskabsretten og lighedsprincippet, at ordlyden af en fællesskabsretlig bestemmelse, som ikke indeholder nogen udtrykkelig henvisning til medlemsstaternes ret med hensyn til fastlæggelsen af dens betydning og rækkevidde, normalt skal undergives en selvstændig fortolkning, som skal søges under hensyntagen til bestemmelsens kontekst og formålet med den pågældende forordning. Selv om der ikke er nogen udtrykkelig henvisning, kan

anvendelsen af fællesskabsretten imidlertid i givet fald indebære en henvisning til medlemsstaternes ret, såfremt Fællesskabets retsinstanser ikke i fællesskabsretten eller i almindelige fællesskabs-

retlige principper kan finde elementer, der gør det muligt for dem ved en selvstændig fortolkning at fastlægge indholdet og rækkevidden heraf.

(jf. præmis 40)